

EEN SCHADUW LEVENSLANG

COCON

CONTACTBLAD VAN DE VERENIGING OUDERS VAN EEN VERMOORD KIND

JAARGANG 10 NUMMER 3

SEPTEMBER 2010



REDACTIE COCON

**Lucrea Kern
Paul Kuiper
Wil Vreeburg**

**tel. 024-3241320
tel. 074-2439826
tel. 073-6563206//06 15087935**

**l.kern@kpnplanet.nl
kuiper.p@tiscali.nl
wvreeburg@home.nl**

Illustraties Lucrea Kern.

Reacties, verhalen, gedichten en nieuws naar:

**Redactie COCON
Wil Vreeburg
Klein Brabant 171
5262 RS Vught**

De volgende Cocon verschijnt op 15 december 2010.

Kopij vóór 15 november sturen naar het redactieadres.

De redactie behoudt zich het recht voor te lange bijdragen te weigeren of in te korten.

BESTUUR V.O.V.K.

**Sophia Kammeijer
Frits de Jong
Jos Vreeburg**

**voorzitter
secretaris
penningmeester**

**telefoon 06-51 50 96 20
Moeselschansweg 36 6005 NA Weert
bankrekening: postbank 28 33 50**

VAN DE REDACTIE



Beste lotgenoten,

Zoals jullie hebben kunnen lezen in de briefwisseling tussen Paul en mij heb ik mij de afgelopen maanden teruggetrokken op eigen stelling om in Zuid-Frankrijk iets geheel anders te gaan doen, namelijk het ontvangen en uitzwaaien van gasten op een camping aan zee Le Serignan Plage.

De Cocon van juni kwam daardoor te vervallen. Dat is natuurlijk iets wat eigenlijk niet kan, maar we hadden gewoon te weinig redactieleden die ervoor konden zorgen dat de Cocon toch uit kwam. Paul had bovendien door de ziekte van zijn vrouw Ina minder tijd, en Lucrea wilde misschien in augustus of september nog met vakantie.

Kortom: u begrijpt onze problemen!
Daarom doen wij hierbij een beroep op u om onze redactie te komen versterken.
De druk is te groot voor drie mensen om de continuïteit voor het verschijnen van de Cocon te waarborgen.
Wat verwachten wij als redactie van u?
Paul legt het hiernaast haarfijn uit!

Wilt u meer weten hierover? Bel of mail even:

Wil Vreeburg
tel. 073 6563206
Mobiel 06 15087935
E-mail: wvreeburg@home.nl

RED-ACTIE VOOR DE REDACTIE !!

Zoals elders in deze Cocon staat, gaat Wil Vreeburg de Coconredactie verlaten en dat betekent dat wij, Lucrea Kern en ondergetekende, met ons tweeën overblijven om voor een regelmatige verschijning van de Cocon te zorgen. En dat kan natuurlijk niet, want stel je voor dat één van de twee een griepje krijgt, dan komt meteen de verschijning van de Cocon in gevaar. Vandaar de oproep van het bestuur voor een nieuw redactielid.

Maar wat houdt dat dan in: redactielid?

Het blad verschijnt 4x per jaar, wat dus betekent dat de redactie ook – tenminste – 4x per jaar bij elkaar komt. We hebben de taken onderling enigszins verdeeld. Zo hebben we een opmaakredacteur – Lucrea -, we hebben een taaladviseur – Paul -, we hebben Wil die een compleet netwerk heeft van leden, instanties en een drukker. En Wil stopt ermee.

We zoeken dus eigenlijk iemand die er plezier in heeft om contacten te hebben met lotgenoten, verhalen op te tekenen, met instanties als Slachtofferhulp en ministeries te overleggen, kortom iemand voor de ‘buitencontacten’.

Een algemene taak van de redactie is kopij te verzamelen, eventueel te corrigeren, de inhoud van het blad te bepalen, 1x per jaar contact te hebben met het bestuur.

En hoeveel tijd gaat dat kosten? Dat is natuurlijk niet precies te zeggen, maar is in ieder geval 4 dagen per jaar redactievergadering plus het voorwerk (verzamelen, schrijven) plus het nawerk (blad indelen, afwerken, bezorgen bij de drukker, zorg dragen voor de verzending).

Het allerbelangrijkste is de motivatie om er telkens weer een goed blad van te willen maken. Wie denkt: “Dat is iets voor mij!” of “Zou dat iets voor mij zijn?” – schroom niet en neem contact op met een van ons.

Waarom ben ik lid van de redactie geworden? Ik werd ervoor gevraagd, heb een keer een redactievergadering bijgewoond en was meteen overtuigd:

“Hier ben ik op mijn plaats!”

Namens de redactie,

Paul Kuiper

VAN HET BESTUUR

Hoewel de zomerperiode iets rustiger was willen we toch een aantal zaken melden:

Allereerst natuurlijk de fantastische familiedag bij de Abdij van Egmond. We waren met heel veel ouders, broers en zussen en kinderen.

Het weer was prachtig en de ouders hebben elkaar werkelijk 'ontmoet'. Er is een mooi verslag in deze Cocon opgenomen.

Vier lotgenoten waren uitgenodigd bij het afscheid van Jaap Smit, directeur van Slachtofferhulp Nederland. De minister van justitie Hirsch Ballin verwoordde hoe Slachtofferhulp Nederland is gegroeid naar een professionele organisatie.

In het dankwoord van Jaap Smit noemde hij de samenwerking met onze vereniging met name.

Er is - na veel overleg - door de aanstelling van case-managers een beduidend betere opvang en begeleiding van ouders ontstaan, en ook de weekenden bij de Basis in Doorn zijn mede op ons verzoek van de grond gekomen. Die goede samenwerking kunnen we dus zeker onderschrijven. We kregen een verslag mee van het symposium 'In de kramp na de ramp', gehouden door Slachtofferhulp Nederland.

Juist omdat we zelf verbeteringen in hulp ervaren, zie je hoe belangrijk het is dat ook voor slachtoffers van b.v. een vliegtuigongeluk, de hulpverlening beter op elkaar afgestemd wordt.

Het Ministerie van Justitie organiseerde een bijeenkomst met de Raad voor de Kinderbescherming en Jeugdzorg. Een aantal ouders was daarbij aanwezig, met name grootouders die zorgen voor de kleinkinderen, of waarbij bezoekenregelingen niet goed lopen. Het laatste woord is hierover nog niet gezegd, het bestuur zal opnieuw contact opnemen met het Ministerie.

Er melden zich steeds weer nieuwe ouders aan. Wij willen hen zo goed mogelijk steun bieden. De goede opvang blijft voor het bestuur een punt van zorg. Lotgenoten zijn er voor elkaar. We weten allemaal uit ervaring hoe belangrijk het is als je in alle ontredde na het verlies van je kind bij de vereniging komt. Zorg om elkaar, bemoediging, troost, ach we hebben het in ons grote verdriet allemaal nodig. Anja van Wingerden schreef op verzoek

van het bestuur een voorstel om te komen tot een buddysysteem, waarbij ouders een poosje drempelverlagend mee willen lopen met nieuwe ouders. In deze Cocon staat beschreven hoe we het ons voorstellen.

Naar aanleiding van de ledenvergadering is er een commissie van Jef Rijsbergen, Frank van Dijk, Jan van Kleeff en ikzelf aan het werk om te komen tot aanpassing en eventuele wijziging van de statuten en het schrijven van een huishoudelijk reglement.

We willen dit graag voor het eind van het jaar gerealiseerd hebben. Daarbij kijken we zeker ook hoe de broers en zussen een plaats in de vereniging kunnen krijgen, we stellen ons voor om hier iets over in het huishoudelijk reglement op te nemen.

Wil en Jos Vreeburg zijn deze zomer langdurig gastvrouw en gastheer op campings geweest. Dit heeft hen zoveel vreugde gegeven dat ze besloten hebben dit volgend jaar vanaf april weer te willen doen. Zowel bij de redactie van de Cocon als in het bestuur ontstaan er nu vacatures. We hopen op ouders die deze taken willen overnemen.

We namen als bestuur afscheid van Arsène van Nierop, die vijf jaar lang met veel inzet bestuurslid was. Jan van Kleeff en Monique Hasters zijn volop bezig zich in te werken; ze zijn een waardevolle aanvulling in het bestuur. Voor mij zijn de komende maanden de laatste als voorzitter van de vereniging.

Vanaf 2003 heb ik deze taak gedaan, het is tijd om het stokje over te dragen en ik ben blij dat Jan van Kleeff het over wil nemen. Maar voor ik afgetreden ben zien we elkaar op de bijeenkomsten in oktober en december.

Sophia Kammeijer.



Jan van Kleeff

IN MEMORIAM



Ons bereikte het droevige bericht, dat onze lotgenote Anneke Ruitenbach-Heins op 15 september j.l. is overleden.

Anneke kwam na de moord op haar zoon Ronald Leegwater in 2000 bij de VOVK.

Zij is een aantal jaren actief geweest in onze vereniging. Zij was betrokken bij de opvang van nieuwe ouders, zat in het bestuur en pakte het samenstellen van de Cocon weer op.

Haar partner Marcel kwam in die tijd regelmatig met haar mee.

Wij wensen Marcel en de verdere familie heel veel sterkte en troost voor de komende tijd.

Namens het bestuur,

Sophia Kammeijer

*Het adres van Marcel Ruitenbach is
Ritthemsestraat 29, 4388 JM Oost-Souburg.*



OPROEP VAN HET BESTUUR

Beste lotgenoten, leden van de VOVK, Zaterdag, 28 augustus, ontving uw bestuur een email van Wil en Jos Vreeburg, waarin zij mededeelden, dat zij met ingang van april 2011 hun functies ter beschikking stellen, omdat zij zich graag op andere zaken in het leven willen gaan richten. Het bestuur respecteert uiteraard deze keuze, maar ziet zich ook gedwongen om in actie te komen.

Zoals u weet zijn Wil en Jos al jaren lid van de VOVK en dragen zij bij aan de kwaliteit van onze vereniging:

Wil als eindredacteur van de Cocon en een jaar bestuurslid, en Jos als bestuurslid en penningmeester. Door hun vertrek komt de continuïteit van de redactie van de Cocon en het bestuur van de VOVK dan ook in gevaar.

Om de ontstane vacatures te bemensen doet het bestuur een oproep om zich te melden als:

(Eind)redacteur. Een verenigingslid dat beschikt over redactionele vaardigheden en plezier heeft in schrijven!

Bestuurslid/penningmeester.

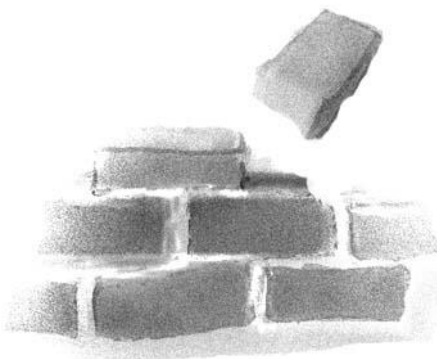
Wij zoeken een ouder die beschikt over boekhoudkundige vaardigheden, per jaar een afrekening/begroting/balans samenstelt met daarbij behorend financieel verslag, en het bestuur 2-maandelijks op de hoogte brengt van de financiële situatie van de vereniging.

Algemeen bestuurslid. Een ouder die meedenkt over de richting van de vereniging en meewerkt aan haar activiteiten.

Mocht u belangstelling hebben om vanuit één van deze functies uw steentje bij te dragen aan het reilen en zeilen van de VOVK dan ontvangt het bestuur graag uw reactie op het email-adres van secretaris Frits de Jong f.de.jong33@kpnplanet.nl of Frits de Jong, Moeselschansweg 36, 6005 NA, Weert. Voor de redactie van de Cocon zien we graag uw reactie voor 1 november a.s. tegemoet, dan kan er ingewerkt worden bij de voorbereiding van het decembernummer. Voor de andere functies graag ook voor 1 november a.s.

Dan rest er voldoende tijd voor een goede inwerk/overdrachtperiode. Na overleg zal het zittende bestuur de leden vragen de voorgedragen bestuurskandidaten als bestuurslid aan te stellen.

Sophia Kammeijer, voorzitter.



BRIEF



Het aanbieden aan de Minister van Justitie van een verbeterplan van vijf punten door de directeuren van de 12 tbs-klinieken met als belangrijkste element het eerder met verlof sturen van tbs'ers, is voor het Bestuur aanleiding geweest haar zorg hier omtrent kenbaar te maken aan de minister middels onderstaande brief. Een afschrift is verstuurd naar de leden van de Vaste Kamercommissie van Justitie en Minister President Balkenende.

*Aan: De Minister van Justitie,
Dr. E.M.H. Hirsch Ballin, Den Haag*

Geachte heer Hirsch Ballin,

Betreft: Notitie "Forensische zorg in perspectief"

Via de media vernemen wij dat heden, 8 september 2010, de directeuren van de 12 tbs-klinieken U een verbeterplan van vijf punten hebben aangeboden. Een belangrijk element van het verbeterplan is het eerder met verlof sturen van tbs'ers. Wij begrijpen dat in het (nog niet gepubliceerde) verbeterplan er sprake van is om tbs'ers na 18 maanden behandeling op begeleid verlof te kunnen laten gaan en na 30 maanden met onbegeleid verlof. Dit nieuws hebben wij als Vereniging Ouders van een Vermoord Kind (VOVK) met ontzetting ontvangen.

Veel tot gecombineerd gevangenisstraf en tbs-veroordeelden zijn als gevolg van toepassing van de Fokkens-regeling na slechts uitzitten

van een derde van de opgelegde gevangenisstraf, geplaatst in een tbs-kliniek. Als het verbeterplan van de tbs-klinieken door u wordt geaccepteerd, betekent dit in de praktijk dat menig tbs'er zelfs voor de "datum voorlopige invrijheidsstelling" op proefverlof kan gaan.

Voor nabestaanden is dit onverteerbaar.

Zelfs als de "Fokkens"-regeling niet toegepast wordt, is de VOVK van mening dat het onacceptabel is om tbs'ers na 18 maanden resp. 30 maanden behandeling met proefverlof te kunnen laten gaan.

Wanneer de uitspraak van de rechter een combinatie veroordeling inhoudt van detentie en tbs van een dader, is de duur van het detentie-deel in de veroordeling veelal lager dan wanneer er sprake is van een veroordeling tot alleen detentie.

Wij kunnen ons voorstellen dat het verbeterplan er toe leidt dat tbs'ers eerder buiten de muren van een instelling staan dan niet-tbs'ers. Op zijn minst dient er zorg voor gedragen te worden dat dit niet kan gebeuren.

Het risico van recidive tijdens verlof wordt door de tbs klinieken enigszins gebagatelliseerd. Helaas kent onze vereniging meerdere lotgenoten die een dierbare hebben verloren door het moorddadig geweld van een (ex) tbs'er tijdens proefverlof of na ontslag uit een tbs kliniek.

Ten slotte mag het risico niet onderschat worden dat nabestaanden, vrij snel na de dramatische gebeurtenis, oog in oog kunnen komen te staan met de moordenaar van hun dierbare. Een dergelijke confrontatie, bovenop de traumatische gebeurtenis van het verlies door geweld van een dierbare, kan heftige psychische reacties bij nabestaanden teweeg brengen.

Afsluitend verzoeken wij u derhalve om bij de beoordeling van het verbeterplan terdege rekening te houden met de gevoelens van nabestaanden.

Een afschrift van deze brief wordt tevens gestuurd naar de Vaste Kamer Commissie van Justitie en Minister-President Balkenende.

*Hoogachtend, J.van Kleeff,
namens het Bestuur van Vereniging Ouders van een Vermoord Kind (VOVK).*

*Moeseleschansweg 36
6005 NA Weert*

BUDDY VOOR EEN NIEUWKOMER

Het is niemand vermoedelijk ontgaan dat er helaas telkens opnieuw nieuwe ouders hun intrede binnen de vereniging doen.

Wellicht weet u zelf nog wel hoe dat was om de eerste keer die zware gang naar Leusden te moeten maken.

We proberen er alles aan te doen om die eerste stap wat makkelijker te maken en om ervoor te zorgen dat nieuwkomers zich snel op hun gemak voelen binnen de vereniging en hun weg weten te vinden. Omdat de vereniging groeit is het voor nieuwkomers soms lastig om anderen te leren kennen, ook merken we dat sommige ouders het heel moeilijk vinden om telkens aan vreemden binnen de vereniging te moeten vertellen wat hen is overkomen.

Om dit allemaal wat warmer en zachter te maken, willen we een buddysysteem introduceren. We hopen dat vele leden zich geroepen voelen om af en toe een buddy van iemand te worden. Wat u daarvoor moet doen leest u in dit artikel.

Huidige gang van zaken

Als een nieuwe ouder voor het eerst naar Leusden komt is er vooraf telefonisch contact. Daarna volgt altijd een gesprek met een vrijwilliger (Anja) en een lotgenoot (Jef of Wil). Tijdens dit gesprek vertelt de ouder wat zijn of haar kind is overkomen. Daarvan wordt een kort verslag gemaakt t.b.v. het bestuur.

Na enkele weken wordt de ouder benaderd met de vraag hoe de eerste keer is ervaren en of men overweegt om lid te worden.

Daarna stuurt Frits alle bescheiden op en kan men voortaan de bijeenkomsten bijwonen.

Buddysysteem

Vanaf de komende bijeenkomsten in Leusden zullen er telkens enkele badges naast de ingang liggen, met daarop het woord Buddy, tenminste als er nieuwe leden zijn.

Ieder lid dat zich daartoe geroepen voelt kan op dat moment besluiten om een badge te pakken. Als u een badge pakt, kunt u niet naar de bijeenkomst toe, maar komt u op dat moment bij het kennismakingsgesprek zitten. U krijgt tijdens dat gesprek de gelegenheid om kennis te maken met het nieuwe lid en zelf ook kort uw verhaal te doen. Vanaf dat moment bent u de buddy van het nieuwe lid.

Taken van de buddy

Uiteraard moet het buddysysteem nog verder ontwikkeld worden. We staan dan ook open voor suggesties en ideeën over de taakstelling. Voorlopig hebben wij het volgende bedacht. Als buddy heeft u de taak om:

Er voor te zorgen dat de nieuwkomer zich op zijn of haar gemak voelt binnen de vereniging.

Hem of haar voor te stellen aan andere mensen uit de vereniging.

Eventuele vragen te beantwoorden.

Eventueel contact te zoeken als u merkt dat hij of zij niet meer zo vaak naar Leusden komt.

Alles te doen, wat u zelf ook fijn zou hebben gevonden....



Heeft u vragen, ideeën, gedachten, opmerkingen e.d. over het buddysysteem, ze zijn van harte welkom bij mij (info@apreslavie.nl of 033-4561634).

In 2011 zal het systeem worden geëvalueerd. Via de Cocon zal ik u dan laten weten op welke wijze we verder gaan.

Ik vertrouw erop dat velen het nut van het buddysysteem inzien en hun bijdrage gaan leveren.

Anja van Wingerden

IEDER ZIJN MENING



Dag Wil,

Weet je waar ik nu nieuwsgierig naar ben nu je zo'n tijd weg bent geweest? Hiernaar: hoe ervaar je nu zo'n langdurig weg zijn uit je dagelijkse beslommeringen, uit je dagelijkse ritme, uit je vertrouwde omgeving?

Eerlijk gezegd ben ik zo'n burgermannetje dat maar het liefst in de vertrouwde omgeving wat rondscharrelt, wat huis-, tuin- en keukenwerk doet en zich in een heel klein wereldje heel erg thuis voelt.

Ik herinner me nog wel de goede raad die mensen ons gaven vlak na de moord op Maaïke: "Ga er eens uit, ga eens een dag naar het strand, lekker uitwaaien en weg uit de benauwende omgeving." Goed bedoeld natuurlijk, maar we hebben het niet gedaan.

"Ga eens op vakantie en vind wat afleiding." Afleiding, dacht ik dan, ik wil helemaal geen afleiding, ik wil me helemaal niet laten afleiden, ik heb geen afleiding nodig.

Eigenlijk vind ik dat nog wel een beetje, maar we zijn er na verloop wel op uitgetrokken, we zijn wel uit gegaan, we zijn wel naar bruiloften en verjaardagen gegaan. Maar het mooie van die bruiloften en die verjaardagen was dat daar vaak alle ruimte ook voor Maaïke was.

Een vriendin van Maaïke ging trouwen en in de kerkdienst werden twee gedichten van Maaïke gelezen. Door het verdriet een plaats te geven, ontstaat er ook ruimte voor vreugde, zo is althans onze ervaring.

Om terug te komen op het begin: ben jij al die tijd in den vreemde nou dichterbij Caroline gekomen of juist niet?

Hier laat ik het deze keer maar bij.

Hartelijke groet,

Paul



Dag Paul,

Eerlijk gezegd Paul, heeft die drie maanden weg uit Nederland mij heel goed gedaan, Ook omdat ik daar een taak had die nogal wat energie kostte, was er weinig tijd voor

piekeren. Ook de nieuwe ontmoetingen met interessante mensen vond ik een prettige ervaring. Het loslaten, voor even, van de VOVK, de Cocon en alles daaromheen, gaf me de ruimte om vrijer te ademen. Hoe zeer mij de vereniging ook ter harte gaat, er viel toch even een last van mijn schouders.

Ik realiseerde me dat er buiten de VOVK nog een ander leven is en ik begon me af te vragen of ik het roer niet om moest gooien en me oriënteren op andere zaken.

Mijn Caroline was daar in Frankrijk heel dicht bij me. Als ik in zee zwom zag ik haar lieve lach in de wolken boven me. Als ik over de camping fietste op mijn mountainbike om mensen naar hun plek te wijzen, dan fietste ze naast me. Ze was er elke dag. Het was ook daar dat ik haar verloor nu veertien jaar geleden.

Dan schoot ik soms weer vol bij de gedachte aan haar dood en dan bleven de vragen weer komen, vragen waarop nooit een antwoord komt. Dan werd mijn lichaam zwaar en mijn hoofd vol van wrok. Boosheid naar de dader die nooit gestraft werd. Dan kneep mijn keel dicht en wilde ik het wel uitschreeuwen, maar schreeuwen doe ik niet, dus slik ik mijn frustraties weg en probeer er positieve gedachten tegenover te zetten.

Zo bleef ik ook ver van huis op dezelfde manier met het verlies van Caroline worstelen.

Het maakt dan niet uit op welk deel van de aardkloot ik vertoef. Ik neem dit verdriet overal mee naar toe.

Buiten dat was het heerlijk om even geen krant te lezen, geen Nederlandse kneuterigheid op het nieuws te horen.

In plaats daarvan keek ik uit over een weids landschap met de witte paarden, een prachtig ondergaande zon tijdens strandwandelingen in de avond. Dan draafde Froukje, onze hond, voor me uit en haar enthousiaste sprongen in het schuim van de zee kleurden mijn dag violet, de lievelingskleur van Caroline.

Ik raapte schelpen en dacht daarbij aan haar, dan zag ik haar gebogen gestalte met het emmertje in de ene hand. Thuis liet ze me vol trots haar schelpen zien.

Toen ik weer in Vught was legde ik op 27 juli een hart van schelpen op haar graf.

Wil



WIJ HERDENKEN IN JULI, AUGUSTUS EN SEPTEMBER 2010

<i>Bas Stoker</i>	* 01-07-1974	† 07-04-2000
<i>Mariëlla de Geus</i>	* 08-07-1981	† 04-11-2001
<i>Facco George Nieuwenhuis</i>	* 11-07-1966	† 20-02-2000
<i>Marjoke Filippo</i>	* 15-07-1960	† 31-01-2001
<i>Maurice Tielemans</i>	* 17-07-1971	† 12-01-1996
<i>Rebecca Muller</i>	* 18-07-1969	† 19-08-1996
<i>Dick Reintjes</i>	* 19-07-1962	† 01-12-1997
<i>Marianne Bündgens</i>	* 23-07-1963	† 01-10-1997
<i>Fabian Brands</i>	* 23-07-1970	† 10-01-2001
<i>Cornelis Speksnijder</i>	* 24-07-1968	† 02-08-2002
<i>Eline Hellemons</i>	* 25-07-1971	† 24-07-1998
<i>Eli Hormann</i>	* 30-07-1973	† 11-06-1998
<i>Jeroen Polderman</i>	* 06-08-1968	† 22-12-1997
<i>Anja Bronkhorst</i>	* 08-08-1954	† 03-08-1997
<i>Fred Boon</i>	* 08-08-1970	† 07-11-1997
<i>Pascal Janssen</i>	* 08-08-1987	† 24-01-1997
<i>Joline van der Brink</i>	* 13-08-1970	† 04-07-2005
<i>Pieter-Jorn Roorda</i>	* 13-08-1979	† 11-06-1994
<i>Marcello Janssen</i>	* 17-08-1987	† 11-08-1996
<i>Nicolette Beekenkamp</i>	* 23-08-1975	† 24-01-1999
<i>Caroline Pino</i>	* 24-08-1971	† 27-07-1996
<i>Felicita Oostdam</i>	* 25-08-1985	† 24-11-1994
<i>Henk Arends</i>	* 26-08-1969	† 17-08-1993
<i>Dorothee Overbosch</i>	* 04-09-1973	† 19-12-2000
<i>Barry Bennemeer</i>	* 05-09-1969	† 26-06-1993
<i>Tanja Tijssen</i>	* 10-09-1979	† 21-02-1999
<i>Maziar Awari</i>	* 11-09-1981	† 17-09-2008
<i>Patricia Siereveld</i>	* 11-09-1970	† 10-01-1997
<i>Tjerk van Wijk</i>	* 12-09-1972	† 16-10-1999
<i>Maurice Tijsen</i>	* 12-09-1986	† 04-11-2007
<i>Wouter IJspelder</i>	* 17-09-1974	† 24-11-1996
<i>Hester van Nierop</i>	* 24-09-1970	† 19-09-1998
<i>Maartje Pieck</i>	* 24-09-1984	† 11-07-2000
<i>Maaike Kuiper</i>	* 26-09-1972	† 06-02-1997
<i>Bart van Dijck</i>	* 27-09-1970	† 01-01-1991





Bas Stoker en stiefzoon Mitchel



Mariëlla de Geus



Facco George Nieuwenhuis



Marjoke Filippo



Maurice Tielemans



Rebecca Muller



Dick Reintjes



Marianne Bündgens



Fabian Brands



Cornelis Speksnijder



Eline Hellemons



Eli Hormann



Jeroen Polderman



Anja Bronkhorst



Fred Boon



Gijs Janssen

Pascal Janssen



Joline van der Brink



Pieter-Jorn Roorda



Marcello Janssen



Nicolette Beekenkamp



Caroline Pino



Felicita Oostdam



Henk Arends



Dorothee Overbosch



Barry Bennemeer



Tanja Tijssen



Maziar Awari



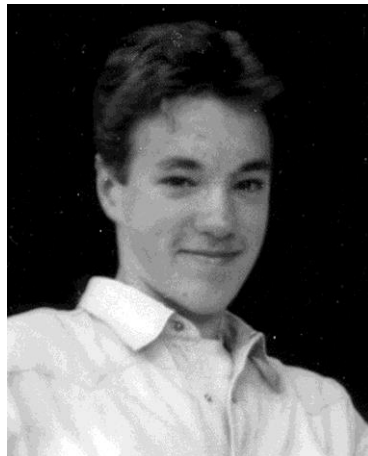
Patricia Siereveld



Tjerk van Wijk



Maurice Tijsen



Wouter IJspelder



Hester van Nierop



Maartje Pieck



Maaïke Kuiper



Bart van Dijk



*In het moeras van mijn herinnering
ligt in gestolde tijd
jouw lief gezicht je zachte lichaam
ik raakte je zo intens kwijt*



*De jaren deden minutieus hun werk
en kneedden mijn gemoed
in stille diepe eenzaamheid
toch bleef ik roepen het gaat goed*

*Nu keer ik rustig op mijn schreden terug
en zie het landschap achter mij
het leven is gewoon zo doorgedaan
met telkens weer dat nieuwe jaargetij*

*In het moeras van mijn herinnering
blijf jij mij steeds nabij*



FAMILIEDAG zaterdag 20-06-2010



Dit jaar werden we verwacht rond 13.00 uur in de St. Adelbertus Abdij in Egmond Binnen. In de Benedictus Gasthof werd iedereen verwelkomd door voorzitter Sophia onder het genot van koffie met een lekker gebakje.

Sophia verwoordde, dat onze kinderen hierboven aandeel hadden in het o, zo zonnige weer deze dag. Wij voelden deze ons gestuurde warmte zo goed met elkaar! Daarna werd het woord gegeven aan Maria Bonten, die deze dag met haar man had georganiseerd.



Op weg naar de kapittelzaal.

Na een korte uitleg wandelden we rond 14.00 uur naar de Kapittelzaal van de Abdij, alwaar Vader Abt en broeder Adri ons welkom heetten. Daarna liet Maria ons met begeleidende plaatjes kennis maken met Abdijen, de Benedictijnen, Cisterciënzers, de Trappisten en de Norbertijnen of Witheren, hun ritme, leefwijze en de Abdijbieren.

Tijdens de pauze hadden we in de expositieruimte tijd om bij elkaar te zijn met een hapje, een Abdijbier of ander drankje.



Het Abdijbier "Sancti Adalberti" wordt ambachtelijk gebrouwen met biologisch geteelde granen, bronwater en lindebloesem van de Adelbertusakker.

Het bier is geënt met het water uit de bron op die akker, waarvan wonderverhalen vertellen over de genezende werking.

Maar dat niet alleen, ook bloesem van de lindes, die op de Adelbertusakker groeien, wordt in het bier verwerkt en samen met de verschillende mout- en hopsoorten en enkele andere (geheime) ingrediënten zorgt dat voor een krachtige blonde tripel met een heerlijke geur. Kortom een wonder!

Na de pauze mochten zij die hiervoor kozen, een vraaggesprek aangaan met broeder Adri.





Een groot aantal vragen werd hem gesteld en zo kregen we inzicht in zijn monnikenbestaan. Zijn intrede op 17-jarige leeftijd en in vijf stappen van novice, postulant etc. gedurende twee jaar naar zijn wijding.

Na een boeiend half uur liep het tegen de klok van vijf uur en namen we afscheid van Vader Abt en broeder Adri om vervolgens met eigen vervoer naar Johanna's Hof te rijden.

Het restaurant is uniek gelegen in de bossen en de duinen van het Noord-Hollands duinreservaat, ongeveer een kilometer van het Noordzeestrand.

Daar wachtten ons een drankje en een heerlijk buffet en aansluitend overheerlijke toetjes. Tijdens de uiteenzetting van Maria viel de eer te beurt aan Jan Kamps, die door een vijftal kleinkinderen aangekleed werd als monnik.

Dit was een waardige eer voor hem !

Met een applaus toe.

We hebben genoten van een zonnige, goed georganiseerde dag. Met grote dank aan het bestuur en degenen, die zich hiervoor ingezet hebben, en aan Fonds Slachtofferhulp van justitie, die deze dag door zijn financiële bijdrage mogelijk maakte voor ons. Met mijn hartelijke dank voor deze ontspannen dag met alle lotgenoten eindig ik met een: sterkte allemaal!

Els IJspelder.



DE VOVK BLIJFT EEN ANBI!

De Vereniging Ouders van een Vermoord Kind blijft een Algemeen Nut Beogende Instelling.

Begin juni 2010 is de Vereniging bezocht door de Belastingdienst met het doel om te beoordelen of de VOVK onder de huidige geldende Wet- en regelgeving terecht als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) is aangemerkt. Op basis van door de Vereniging verstrekte gegevens heeft de Belastingdienst geconcludeerd dat de VOVK de ANBI status kan behouden.

Om aangewezen te worden als ANBI moet een instelling aan een aantal voorwaarden voldoen, zoals:

De instelling moet zich voor minstens 90% inzetten voor het algemeen belang;

De instelling (en de mensen die er bij betrokken zijn) voldoen aan de integriteits-eisen van de Belastingdienst;

Een bestuurder mag niet over het vermogen van de instelling beschikken;

De beloning van de bestuurders is beperkt tot een onkostenvergoeding;

Een ANBI moet een actueel beleidsplan hebben;

Een ANBI heeft een redelijke verhouding tussen kosten en bestedingen;

Een ANBI heeft bepaalde administratieve verplichtingen.

Als aan deze voorwaarden is voldaan, kunnen ANBI's gebruik maken van bepaalde belastingvoordelen bij *erven, schenken en giften*. Deze voordelen zijn:

Een ANBI betaalt geen erfbelasting of schenkbelasting;

Donateurs van een ANBI mogen hun giften aftrekken van de inkomsten- en vennootschapsbelasting.

Meer informatie over giften of schenkingen aan een Algemeen Nut Beogende Instelling als de VOVK, vindt u op de website van de Belastingdienst.

Jan van Kleeff

OPROEP

Het Bestuur roept alle broers en zussen op om hun juiste email-adres door te geven.

Alvast onze hartelijke dank!

HET OPENBAAR MINISTERIE



Recent verschenen er alarmerende artikelen in veel betrouwbare dag- en weekbladen over het belabberde nivo van de opleiding van officieren van Justitie. Het openbaar ministerie maakt te veel fouten omdat officieren van Justitie op de verkeerde, vooringenomen wijze en vanuit een tunnelvisie te werk gaan.

Er zijn voorbeelden te over: Andrea Luten, de Schiedamse parkmoord, Marianne Vaatstra, mijn zoon Bart en vult u zelf maar in.

Deze week las ik een boek, geschreven door Metta de Noo:

Er werd mij verteld, over Lucia de B.

De klok, de klepel en de klokkenluider.
Uitgeverij ASPEKT te Soesterberg.

Metta de Noo is een verpleeghuisarts en een zus van de verpleeghuisarts die Lucia de B. verdacht van een serie moorden.

Metta had een verschrikkelijk probleem. Gegrepen door het lot van Lucia werd zij gedreven om het vinden van de waarheid voorop te stellen, om de klok te luiden, wetende dat ze daarmee haar zus volledig onderuit kon halen. Samen met haar man, een deskundige op het terrein van toxische stoffen, en twee andere professoren heeft Metta jaren gezocht naar de waarheid en uiteindelijk is zij er in geslaagd, samen met Mr. Stijn Franken, om Lucia volledig te rehabiliteren en vrij te krijgen.

Haar boek laat zich lezen als een spannende thriller, niet zozeer omdat zij daar op uit is, maar, veeleer, omdat de wereld waarin zij terecht kwam in zijn geslotenheid, geborneerdheid en vooringenomenheid in behoorlijke mate op de camorra lijkt.

In de wereld van artsen en juristen, in de ziekenhuiswereld, in de verpleeghuizen heeft iedereen iedereen in de greep van beroepsgroepgerichte zwijgplicht.

Lucia de B. was een voortreffelijke verpleegkundige die alleen maar de pech had

dat zij in haar eerdere leven prostituee is geweest en alleen al daardoor als verdachte van meervoudige moord werd aangemerkt.

Justitie- met name het OM- heeft blind achter die wereld van artsen en verpleegkundigen met hun zwijgzaamheid en geslotenheid aangehobbeld. Er was geen enkele twijfel mogelijk: Lucia de B. was een massamoordenaar.

Metta de Noo heeft dat hele verhaal met enorme en langdurige energie ontrafeld, als een ui gepeld. Met enorme tegenwerking -Hoe kun je dat onze beroepsgroep aandoen? Het is verraad aan je eigen zus?-, ondanks bedreigingen, ondanks morele chantage en met het op het spel zetten van de eigen familierelaties.

Dit boek maakte mij nog eens duidelijk dat wij, ouders van een vermoord kind, niets van wat artsen en juristen ons vertellen voor zoete koek moeten aannemen. Daarmee wil ik geen algemeen wantrouwen uitspreken naar deze beroepsgroepen maar wel een oproep doen om alles wat er door hen aan u verteld wordt over de dood van uw kind te checken en nog eens te checken. Laat u nooit afpoeieren. U hebt, mits u maar lang genoeg aandringt, recht op het inzien van alle gegevens van artsen en Justitie. Laat u niet wijsmaken dat u als ouders in juridische zin geen partij bent. Zoek het uit en als je die kans niet echt krijgt, zoek het dan hogerop of in de pers.

Artsen en Juristen (en waarschijnlijk nog heel wat andere beroepsgroepen) hebben de neiging om solidariteit met de eigen beroepsgroep voorop te stellen. Dat is belangrijker dan het individuele belang van uw vermoorde kind of van u als ouders van een vermoord kind.

In die kringen is er geen viezer woord dan "prestigeverlies"

Het is aan de gang van zaken in de affaire Lucia de B. te wijten dat er heel wat mensen onderdoor zijn gegaan, Lucia de B. voorop, wier leven na een hersenbloeding in de gevangenis haar tot een wrak gemaakt heeft, Mr. Stijn Franken die zich Don Quichotte gevoeld moet hebben, Metta de Noo zelf en haar hele familie. En toch : uiteindelijk was de leugen niet snel genoeg om niet door de waarheid achterhaald te worden.

Lees dat boek

Het gaat over de emancipatie van slachtoffers.

Frank van Dijk, criminoloog.

NIEUWSBRIEF SLACHTOFFERBELEID

nummer 45 juli 2010



Regiopolitie Brabant Zuid-Oost regelt sinds 1997 in samenwerking met het Openbaar Ministerie het verhalen van de schade voor het slachtoffer zoals bedoeld in de Wet Terwee. Hiervoor is Bureau Schadebemiddeling (BSB) opgericht. BSB is succesvol.

Slachtoffers krijgen hun schade vergoed, het OM wordt ontlast van onnodige zittingen.

In 1998 werd dit beloond met een derde plek bij de Landelijke Politie Innovatie Prijs.

In eenvoudige maar ook in meer complexe zaken stelt zij naast de materiële schade tevens een vergoeding voor smartengeld vast voor het slachtoffer. Voor verdachten is het soms mogelijk om dit door BSB vastgestelde schadebedrag in termijnen te betalen.

In 2000 ontstond het Loket voor Slachtofferinformatie Brabant Zuid-Oost (SIBZO). Naast het geven van voorlichting aan politiemedewerkers verwerken twee medewerkers jaarlijks ruim 7700 telefonische aanvragen op het gebied van politie en justitie. BSB en SIBZO waren als partners betrokken bij de start van het Veiligheidshuis Regio Eindhoven in november 2006. De organisaties nodigden op 6 april jl. Aafke Pleket van het Ministerie van Justitie uit voor een bezoek aan het Veiligheidshuis. Zij is projectleider van de pilot Vernieuwd Slachtofferloket. Na een rondleiding was er een informatief gesprek. Duidelijk werd dat Brabant Zuid-Oost haar zaken aangaande schaderegeling en slachtofferinformatie goed op orde heeft.

Indien u interesse heeft voor een bezoek aan BSB/SIBZO in het Veiligheidshuis kunt u contact opnemen met de coördinator:

Jos van den Berk. Tel:040 – 238 81 46

Conferentie Victim Support Europe (VSE)

Op 27 en 28 mei 2010 was in Berlijn voor de 24^e keer de jaarlijkse conferentie van VSE, een internationale organisatie waarvan 26 slachtofferhulporganisaties uit Europa lid zijn.

Doel van de organisatie is het realiseren en ontwikkelen van slachtofferrechten en slachtofferhulp in Europa. Het hoofdthema was “Justice for victims in Europe”.

Vertegenwoordigers van de Europese Commissie, het Duitse parlement, deskundigen op het gebied van de victimologie en een Engelse rechter, gaven tijdens plenaire lezingen nieuwe inzichten in de manier waarop slachtoffers van geweld door heel Europa heen worden ondersteund.

Daarnaast kon men workshops bezoeken, waar o.a. medewerkers van slachtofferhulporganisaties uit diverse landen verslag deden vanuit de praktijk. Onderwerpen die aan de orde kwamen, waren mensenhandel, de rechten van slachtoffers en individuele projecten zoals casemanagement in Nederland.

Wat o.a. besproken werd.

De laatste jaren staat het onderwerp ‘slachtoffers’ hoog op de politieke agenda.

Dit brengt voordelen, maar ook nieuwe risico’s met zich mee, aldus Jaap Smit, voorzitter van Victim Support Europe. Positief is dat op Europees niveau erkenning bereikt is. Dit is heel zichtbaar in het Stockholmprogramma. Als belangrijkste risico noemde hij het politiseren van slachtofferbeleid. Hij wees op het gevaar dat slachtofferzorg in toenemende mate aanleiding vormt voor populistische om aan te dringen op strengere straffen. De echte hulp aan slachtoffers is daar niet bij gebaat.

Ook de toenemende aandacht voor verschillende specifieke groepen slachtoffers draagt niet bij aan het versterken van de positie van slachtoffers in het algemeen.

Professor Arno Akkermans van de VU vertelde dat het slachtoffers vrijwel nooit alleen gaat om schadevergoeding. De erkenning, het aanspreken van de andere partij, het voorkomen van nieuwe delicten zijn andere redenen die een rol spelen bij het verzoek om schadevergoeding. De noden van slachtoffers, anders dan de geldelijke, komen te weinig aan de orde in bestaande processen.

Helga Ezendam van het Ministerie van Justitie en Mirjam Spek van het Schadefonds Geweldsmisdrijven verzorgden de workshop “Rechten en schadecompensatie voor slachtoffers in Nederland”. Helga vertelde over het Nederlandse slachtofferbeleid en gaf een toelichting op de implementatie van het

Europese Kaderbesluit in de vorm van de Wet Versterking Positie van Slachtoffers.

Mirjam besprak de werkwijze van het Schadefonds, de resultaten van het doelgroeponderzoek, de samenwerking met Slachtofferhulp Nederland en de gang van zaken met betrekking tot de Europese aanvragen.

Versterking positie slachtoffers

Al eerder werd gemeld dat ter versterking van de positie van het slachtoffer in het strafproces, het Wetboek van strafvordering en het Wetboek van Strafrecht zijn gewijzigd. Regelmatig wordt gevraagd wat de wijzigingen precies inhouden en waar de teksten van de gewijzigde wetten gevonden kunnen worden. De Wet versterking van de positie van het slachtoffer in het strafproces (wet VPS) is in december 2009 door de Eerste Kamer aanvaard en op 12 januari 2010 in het Staatsblad nr. 1 gepubliceerd. De positie van slachtoffers wordt behalve door deze wet ook door twee andere wetten gewijzigd. (*zie onderstaande links*).

De Wet VPS regelt dat er in het Wetboek van strafvordering een onderdeel wordt gewijd aan de positie van slachtoffers. Het Wetboek van strafrecht is gewijzigd met het oog op de invoering van de voorschotregeling en de voeging bij ad-informandum ten laste gelegde feiten. De tekst van de wet VPS en de memorie van toelichting zijn onder andere te vinden via www.overheid.nl. (kamerstuknummer 301 43). Beoogde datum van invoering van deze wet is 1 januari 2011. Onderdeel van de wet is verder de verplichte verschijning van ouders van minderjarige verdachten (artikel I onder M). Over de invoeringsdatum van dit onderdeel is nog geen beslissing genomen.

Links naar de wetteksten:

Wet versterking van de positie van het slachtoffer in het strafproces

Reparatiewetten: Wet 31391

(relevante artikelen IIa, XIVa, XIVb, XIVba)

Wet 31248 (relevant artikel XIa)

Verlenging test schadeopgaveformulier

In de coördinatiegroep Slachtofferbeleid van mei besloot men de testperiode van het schadeopgaveformulier te verlengen tot en met augustus 2010. (oorspronkelijk tot 1 juni).

Uit een inventarisatie van de deelnemende slachtofferlokets bleek namelijk dat het aantal verstuurd en retour ontvangen

formulieren veel lager was dan verwacht, Hieruit kon men geen goede conclusies trekken. Het formulier wordt nog steeds alleen verstuurd in spreekrechtwaardige zaken. De bijlage voor een aanvraag voor een uitkering uit het Schadefonds Geweldsmisdrijven wordt bij deze doelgroep altijd meegestuurd.

Afscheid

Jaap Smit heeft in mei 2010 zijn functie van directeur van Slachtofferhulp Nederland neergelegd en is op 1 juni benoemd tot voorzitter van het CNV. Tijdens een bijeenkomst op 21 mei is afscheid genomen. De minister van Justitie hield een toespraak, waarin hij de heer Smit bedankte voor de belangrijke bijdrage die hij heeft geleverd aan o.a. de professionalisering van Slachtofferhulp Nederland gedurende de zeven jaar dat hij directeur was. Victor Jammers neemt tijdelijk de taken van de heer Smit waar.

De heer Guido Zuur, directeur van het Schadefonds Geweldsmisdrijven ging op 1 juli met pensioen. Hij is opgevolgd door mevrouw Nina Huygen, tot voor kort de politiek assistent van voormalig staatssecretaris van Justitie, mevrouw N. Albayrak.

Justitie vergoedt kosten

Het Ministerie van Justitie gaat de kosten vergoeden van beveiligingsmaatregelen die bewoners en ondernemers nemen die slachtoffer zijn geweest van een overval. Gedacht kan worden aan cameratoezicht, betere sloten, maar ook aan een waakhond. Het ministerie is hiervoor een subsidieregeling gestart. Het gaat om maximaal € 1000,- per aanvraag en geldt voor bewoners of bedrijven die in 2010 slachtoffer zijn geworden.

In het boekje “Van alles over het Vernieuwd Slachtofferloket” krijgt u door middel van best practices, interviews en achtergrondinformatie een beeld van dit project. Het boekje is gratis te verkrijgen door een mail te sturen naar slachtofferbeleid@minjus.nl. Geef aan hoeveel exemplaren u wenst en naar welk postadres deze dienen te worden verstuurd.



LINT



Wat weegt een lint?
Ik houd het heel voorzichtig vast
Tussen twee vingers,
Angstig haast
Om het te kreukelen
Onder mijn vingers een naam

Voor me een man
Ik ken hem niet
Hij huilt
Onder zijn vingers een naam
Hij kreukt het lint
En struikelt haast
Houdt zich aan het lint vast

In zijn hoofd
Doet hij dapper
twee stappen vooruit
Drie stappen terug
Hij draagt de naam
De onherroepelijke naam
Hij loopt in de leegte
Hij leeft met de pijn

Ik fluister zachtjes
Zoveel namen!
Die kan ik nooit onthouden
Is dit waar?
Al die toekomst
Al die hoop
Voorgoed weg?
En alleen een lint
om je aan vast te houden?

Hoe vaak?
Hoe veel?
Hoe lang nog?

Ik strek mijn arm
Raak zijn arm aan
Zachtjes

Meer kan ik niet
Er is zo weinig dat ik kan
Wat stamelen hooguit
Meer weet ik niet

Ik houd het lint vast
Voorzichtig
Ik wil het niet kreuken
Ik hoop dat je de naam leest
En dat je denkt

Hoe vaak?
Hoe veel?
Hoe lang nog?

Ik wil dat je je arm uitstrekt
Zijn arm aanraakt
Dat je wat woorden stamelt
Van troost

En dat je besluit
Hoe vaak?
Tot hier
Hoe veel?
Niet meer
Hoe lang nog?
Nooit meer

Dan loop je mee
Je houdt het lint vast
Je kreukt het niet
Het moet nog jaren mee
Er zal geen naam verdwijnen
Van het lint
Die pijn blijft
Die angstaanjagende leegte
Die naam
Al die namen

Wat weegt een lint?
Dit lint is te zwaar
Te zwaar om te dragen
Geen naam
Geen naam erbij
Niet meer
Nooit meer
Laten we dat maar doen
Ons vasthouden
Aan een lint

Marjan van den Berg



AGENDA VOVK

30 oktober 2010	Bijeenkomst Leusden
11 december 2010	Kerstbijeenkomst Leusden
22 januari 2011	Bijeenkomst Leusden
5 maart 2011	Bijeenkomst Leusden en Ledenvergadering
16 april 2011	Bijeenkomst Leusden
28 mei 2011	Bijeenkomst Leusden
18 juni 2011	Familiedag
3 september 2011	Bijeenkomst Leusden
24 september 2011	Jaarlijkse Dag Herdenken Geweldsslachtoffers
29 oktober 2011	Bijeenkomst Leusden
17 december 2011	Decemberbijeenkomst

INHOUD

Van de redactie.....	Wil Vreeburg.....	3
Red-actie voor de redactie.....	Paul Kuiper.....	3
Van het bestuur.....	Sophia Kammeijer.....	4
In memoriam Anneke Ruitenbach-Heins.....		5
Oproep van het bestuur.....	Sophia Kammeijer.....	5
Brief aan minister Hirsch Ballin.....	Jan van Kleeff.....	6
Buddy voor een nieuwkomer.....	Anja van Wingerden.....	7
Ieder zijn mening	Paul Kuiper/Wil Vreeburg.....	8
Wij herdenken.....		9
Familiedag.....	Els IJspelder.....	17
VOVK blijft ANBI.....	Jan van Kleeff.....	18
Het Openbaar Ministerie.....	Frank van Dijck.....	19
Nieuwsbrief Slachtofferbeleid.....		20
Lint.....	Marjan van den Berg.....	22

